

טלפון רב קווי
1599-500-404
משרד
בית הוראה
ארגון בני ישיבות
הודעות כלליות
האזנה לשיעורים
שידור חי
מחיר שיחה רגילה

ניסן ה'תשפ"ב ב'של"ג לשטרות

עלון מספר 88

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

העלון יוצא לאור לרפואת
הרב אריה רפאל בן יחיא הי"ו

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש גאון רבני תימן ותפארתם זצוק"ל
1599-500-404

המעמד הגדול של הקבלת פני רבו ברגל

יתקיים א"ה ביום ראשון
ט"ז ניסן התשפ"ב, א' דחיה"מ פסח,
בבית הכנסת "מסורת אבות",
רח' שקולניק 1, רחובות

במעמד
מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

המעמד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דק לפני השקיעה

מקורות: ספרים, כתובים, פוסקים, שיעורים, שידור מקוון, מכתבים, מכתבים

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש גאון רבני תימן ותפארתם זצוק"ל
1599-500-404

יומא דהילולא ה-217 של מהרי"ץ זצוק"ל

גאון רבני תימן ותפארתם
שיתקיים א"ה ביום חמישי כ"ז ניסן התשפ"ב
בבית המדרש "פעולת צדיק", רח' רבנו סעדיה גאון אלעד
הערב יתקיים במעמד מרן הגאון
הרב יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן
ורבני בית ההוראה "פעולת צדיק"
הסעוד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דקות לפני השקיעה

מקורות: ספרים, כתובים, פוסקים, שיעורים, שידור מקוון, מכתבים, מכתבים

הננו להזכיר לציבור כי טוב ונכון לקרוא
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות את
איגרת המוסר של מהרי"ץ
זצוק"ל בענייני הנהגות התפילה וחנינוך
הילדים למצוות. בשבת קודש פרשת
"אחרי מות", הסמוכה ליומא דהילולא
דמהרי"ץ כפי שפירסמנו בעבר.
ניתן להשיג בטל' 03-6780070

העולם הזה דומה לפרוודור*

רבינו בחיינו בספרו חובות הלבבות הביא משל כי באחד מאיי הודו החליטו אנשי המדינה למנות עליהם מלך זר. למשל, אם היה בא אליהם איזה הלך, אשר לא הכיר אותם, היו אומרים לו, החלטנו שתמלוך עלינו, רצונך בכך? והלה היה משיב כן, ומיד היו ממליכים אותו למלך עליהם. התכנית שלהם היתה שהוא ימלוך רק שנה וזה היה סוד ביניהם. ומלכתחילה לא גילו לו כי מלכותו מוגבלת:

המלך החדש, שאל אותם, האם כל מה שאחליט מקובל עליכם? אמרו לו, בודאי. הכל לפי חוקי המדינה. אתה המלך, אין מי יאמר לך מה תעשה, ואין מי יאמר לך מה תפועל:

השב לעצמו אותו המלך, א"כ אני המלך, אביא לכאן את אשתי ואת בני ואת כל רכושי. התחיל לבנות ארמונות, לחזק ולעשות כל מיני דברים במדינה, ולפתח ולשכלל אותה:

כעבור שנה, אמרו לו בני העיר, סליחה, עד כאן. מעכשיו אתה יוצא כמו שבאת. הוא נבהל ואמר להם, אבל יש לי כאן רכוש? אמרו לו, אל תיקח איתך כלום. הכל נשאר פה. לא היתה לו ברירה, והוא יצא בפחית נפש:

פעם אחרת הזדמן לשם אדם חכם. אמרו לו, המלוך תמלוך עלינו? וכמובן שלא גילו לו כלום מתכניתם. אבל הוא היה חכם. אמר להם, ובכן אני אמלוך עליכם. מה עשה? התיידד עם מיישמו מבני העיר ועשה לו טובות, ובסופו של דבר שאלו, תגלה לי מה קורה פה? מה אירע עם המלכים שמלכו לפני? איך התנהגו אתם?

אותו אדם שראה כי המלך עשה לו טובות והתייחס אליו, בכבוד, גילה לו את הסוד. אמר לו, תשמע, אתה הולך למלוך רק למשך שנה. בסוף שנה זו יורידוך מכסא המלכות... המלך הסיק לעצמו, אם כך אני כבר יודע מה לעשות:

הוא לא הביא מבחוץ לשם כלום. השאיר את כל משפחתו ורכושו בארצו. ולא זו בלבד, אלא את כל האוצרות שלהם הוציא החוצה. אף אחד לא יכול היה להגיד לו כלום, כי כך הם החוקים. הוא הצטער שלא הצליח להוציא הרבה. כמה שניסה להוציא במהלך השנה, עדיין נשארו כמויות גדולות, אולי הצליח להוציא משם בקושי חמישה אחוזים:

מוסר ההשכל שלומדים מכך הוא, שגם אנחנו נוהגים כפי אותו הטפש. היינו צריכים לנהוג במנהגי העולם הזה כמו אותו החכם. לעשות מענייני העולם הזה כמו העולם הבא. דהיינו, גם כשמתעסקים אנו בענייני העולם הזה, אפשר לעשות מהם עולם הבא. למשל, כאשר אדם אוכל, יחשוב לעצמו מדוע הוא אוכל? האם בגלל שהאוכל טעים? לא. אמנם אין איסור לאכול אוכל טעים, וודאי שאדם צריך לאכול, אבל ההנאה מסתכמת רק בהנאת העולם הזה. אדם צריך לקחת את ההנאה לעולם הבא. וכיצד? ע"י שיאכל לשם שמים, לשם בריאות הגוף:

הטפש עושה מהעולם הבא - עולם הזה, ע"י שהוא עושה את המצוות שלא לשם שמים. עושה אותם לשם כבוד, פרנסה וכיו"ב, ובסוף לא נשאר לו כלום. הוא רוצה להיות מסודר, ומפסיד את הכל. לנצח:

הדברים יורדים חדרים בטן, נוקבים ויורדים עד השיתין:

מעובד משערי יצחק פרשת וילך תשרי התשפ"ב
* כך היא הגירסא המקורית ולא כפי המקובל היום 'פרוודור'

שואל ומשיב

כתיבת תפילין בקנה או בנוצה, והאם עושים את האותיות המשונות גם בתפילין

שאלה: א'. ברצוני לקנות תפילין חדשות, ומצאתי שני סופרים יראי שמים, שווים במעלתם, המוכנים לכתוב לי תפילין, בכתיבה ברצף עם כוונות. האחד כותב בקנה, אך כשהראתי את הכתב שלו לשני אנשים בקיאים, אמרו לי שהכתב שלו בינוני בהידורו. והשני כותב בנוצה כרגיל, אך הכתב שלו ידוע בהידורו ויפיו. איזה מהם כדאי יותר:

ב'. לעניין החי"ת העקומה והפ"א הלפופה, שמעתי שלא מקפידים בזה בכתיבת תפילין. מה דעת כת"ר:

תשובה: א'. כדאי יותר בקנה, שיש לו מעלה על פי דברי חז"ל בתענית דף כ: זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה וכו'. דלא כהבני יונה, וכמ"ש בס"ד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר סימן קס"ה אות ל':

ב'. אין הבדל בין תפילין לספר תורה, ומצוה מן המובחר לעשותן אף בתפילין. ומה שלא מקפידים, זו שכחת המסורת, או מחוסר בקיאות לעשות צורתן כהוגן. לכן יבקש סופר מומחה:

כדת מה לעשות בחברה שנפגעה ואינה מוחלת

שאלה: אנהנו שלוש חברות מהסמינר, נשואות כבר כמה שנים ומחכות לזרע של-קיימא. התברר לנו שאחת מהחברות בפנימיה לשעבר, פגועה מאד מאתנו. במשך קרוב לשנה, כל אחת מאתנו מנסה לבקש את סליחתה דרך הטלפון, ואף נפגשנו איתה פנים מול פנים. אך בכל פעם היא משחזרת את הפגיעה מחדש, וקיבלנו רושם שהיא נהנית מהריצויים, אבל אינה מראה נכונות לסלוח:

יש לציין שמאז ועד היום, היא מתנהגת עמנו בצורה מאד ידידותית, למרות הכל. גם כששאלנו אותה מה אפשר לעשות כדי לפייס אותה, לא קיבלנו תשובה. אוסיף ואדגיש שאותה בחורה נשארה רווקה עדיין:

רצינו לשאול, מה עוד מוטל עלינו לעשות בעניין, כי לא נראה שהיא בכיוון של-נכונות לסיים את הסיפור:

תשובה: על פי ההלכה צריך ללכת לפייס שלוש פעמים, ובכל פעם לצרף שלוש אנשים - ובמקרה דנן נשים - ולפייס בכל פעם במין פיוס חדש. אם בכל זאת היא לא תתפייס, צריך להעמיד שורה של-עשרה אנשים - נשים - ולומר בפניה, חטאתי לפלונית, ואינה רוצה למחול לי. ואז אין צורך להתייחס אליה יותר, ואז יום הכפורים יכפר גם על זה:

אפשר אולי לשכנע אותה, על-ידי שיראו לה או יקראו לקרוא לפניה את מה שכתב הרמב"ם פרק ב' מתשובה הלכה י' שדרך זרע ישראל, למחול בלב שלם ולא לנקום ולא לנטור, רק הגויים הם ערלי לב, כמו שמצאנו בגבעונים שלא מחלו. וכן מה שכתבו המקובלים, כי מי שאינו מעביר שנאה ביום הכפורים, אין תפילתו נשמעת, הובא בכף החיים סימן תר"ס ס"ק י"ד ובשאר ספרים. ועוד, שמן השמים יסלחו לה על חטאיה ועוונותיה, מדה כנגד מדה כמו שהיא סלחה לכן. וכבר אמרו רז"ל בראש השנה דף י"ז. ועוד מקומות, שכל המעביר על מדותיו (פירוש שאינו מדקדק למדוד מדה כנגד מדה למצערם אותו. רש"י) מעבירים לו על כל פשעיו. הרי שאפילו על פשעים, שהם חמורים יותר מחטאים ועוונות כידוע. וזכות זו, תעמוד לה להינשא בקרוב אכ"ר:

דיבור בין נטילת ידים לברכת המוציא

שאלה: המנהג לדבר בין נטילת ידים לברכת המוציא, האם כך היה נהוג בכל מחוזות תימן או לא, ובאלו מחוזות:

תשובה: גם אם יש מחוזות שהחמירו, אין זה אלא מקרוב כשראו בשלחן ערוך סימן קס"ו שטוב להיזהר כדעת יש אומרים האחרון שם, אבל מסורת קדמונית להתיר:

מנהל כולל שאיבד את הטפסים של-אברכים, ולכן לא קיבלו כסף ממשרד הדתות

שאלה: נשאלתי אודות כולל אחד שנכנסו אליו כמה אברכים חדשים בזמן הקיץ, והם רצו להירשם למשרד הדתות ולקבל כמה מאות שקלים בכל חודש. עברו כבר חדשים, ולא קיבלו כלום. שאלו את בעל המוסד, והוא אמר להם, אוי, סליחה, הטפסים שכתבתם בהם את המידע שלכם, כגון מספר חשבון בנק וכדומה, אבדו בביתי, וממילא אתם צריכים לכתוב זאת שוב. אבל לא תוכלו לקבל כסף ממשרד הדתות אלא רק מחודש אלול, זאת אומרת שבכל זמן הקיץ לא יקבלו כלום:

עכשיו האברכים שואלים עם מי הצדק, האם הם יכולים לטעון לקבל את הכסף מפני שאבדו להם הטפסים? או שמא אינם יכולים לטעון כלום, וצריכים להפסיד את הכסף, שהוא כמה אלפי שקלים. יש לציין כי בעל המוסד מודה במאה אחוז שהוא פשע ואיבד את הטפסים. ועוד, מדובר במוסד שהנהלה לוקחת בדרך כלל עשרה אחוז מן הכסף שמקבל כל אברך ממשרד הדתות:

תשובה: לכאורה כיון שלא איבדו בידיים אינו אלא גרמא ופטור, אבל צריך לבדוק אולי הוא מערים וקיבל את הכסף. מסתמא אפשר לברר ברשימות אם נזכרו שמות האברכים הללו שקיבלו:

המטפלת בילדים בביתה, האם רשאית לעשות מלאכה קלה באמצע העבודה

שאלה: גננת המטפלת בילדים בביתה, האם מותר לה לעשות מלאכה קלה, כגון להכין סלט לבעלה, בזמן שהילדים רגועים ומשחקים לעצמם. או שמא כיון שהיא שכירה לטפל בהם, אסור לה לעשות שום דבר אחר באמצע העבודה:

תשובה: מסתברא שאם זה לזמן קצר, ובקרבת מקום, ונותנת דעתה על הילדים, לית לן בה, כי אינה צריכה להשגיח יותר מאשר אָם על לדיה. ועיין פתחי חושן הלכות שכירות פרק ז' דף קנ"ה סעיף י"ג:

לגור בעיר חילונית מפני כבוד אָם

שאלה: אני נשואה שלוש עשרה שנים. גדלתי בבית מסורתי, והיום אנחנו חרדים, ברוך ה'. אבי נפטר לפני שמונה שנים. אמי אלמנה ואיננה בקו הבריאות, והיא מאד רוצה שנעבור לגור לידה. הבעיה היא שזה לא מתאים כל כך, מאחר ואנחנו גרים במקום חרדי ואמי גרה בעיר חילונית. יש בעיר שלה מסגרות חינוך מתאימות, אבל הפרהסיא לא מתאימה למשפחה חרדית. רצינו לדעת מה דעת הרב בעניין:

תשובה: לגור בעיר חילונית, זו סכנת נפשות רוחנית. לכן תציעו לה לעבור לידכם:

תפילת ערבית באולמות שמחה

שאלה: במה שמקילים העולם להתפלל באולם בשעת חתונה, יש לעיין מדוע, הרי יש להתפלל בבית הכנסת כמבואר בשלחן ערוך סימן צ':

תשובה: כי בגלל טרדתם בשמחת החתונה, עלולים להפסיד לגמרי תפילה בציבור:

תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת ויען יצחק ח"ב

נותן לחם לכל בשר

ואם אכתוב מעט, על איזה מהם אבקש, כי אני נצרך לכל, ולא אוכל להפטר משום דבר:

אמרה לו, תכתוב כל צרכך בפנקס, וגול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה. מובטח אני שלא יכעוס, כי הוא ממלכי החסד, וכמוהו לא היה לפני מלך לחוס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע:

שמע לעצתה, ועמד וכתב בפנקס גדול כל צרכי ביתו, ומזונות וכסות לכל בני הבית, וכל כלי תשמישיו. ולקח הפנקס, וקם והלך אל עיר צנעא, והגיע אל האימאם. כיון שראה הפינקס שחק, אמר, כמדומה אני שזה היהודי אין בו דעת. שואלים בני אדם דבר מועט תמורה, ואתה הקשית לשאול, אין לי כלום. יצא מלפניו בפחי נפש:

כיון שיצא לחצר המלך, נשא עיניו למעלה. אמר, **רבונו של עולם, אלו רצית אתה היה רוצה, עכשיו שלא רצית הוא אינו רוצה.** שמע אותו המלך, קרא לו לבוא. אמר לו, למי אתה מדבר. אמר לו, לבוראי שברא את כל העולם כלו, ונותן מחיה ומזון לכל בריותיו. אמרת לי, אלו רצה יתברך שמו ליתן לי, היית גם אתה רוצה. שהכל שלו, וזה פקדון בידך, ונותן בלבך ליתן לבני האדם כדי שתזכה:

מיד המלך האמין לדבריו, ונכמרו רחמיו עליו. ולקח הפנקס וחתם עליו, וצוה לשלוחיו למלאת את כל משאלותיו. לקיים דברי דוד המלך ע"ה, גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה:

מעובד מתוך הספר קורא הדורות לכמוהו"ר אברהם ערוסי זצ"ל

פעם אחת, ויקר מקרה שהיה איד האומות עיד ערפה (אחד מחגי המוסלמים. ה"ה) בניסן, למועד הפסח לישראל, בחדש אחד. נכנסו יועצי ושרי האימאם, והגידו לו על עניין המועדים. יעצוהו רעיוניו לתת צדקה לעניים, אולי דחוקים הם:

עמד והעביר קול במדינה, כה אמר האימאם, תדעו כי נועדו המועדים יחדיו ליהודים ולאסלאם. לכן, כל מי שלא מספיק מזונו וצרכי ביתו, יכתוב בפנקס ויביא אל האימאם, והוא ימלא חסרונו וכל צרכו, מלבושים ומזון ומשאלות לבו:

ויהי כשמוע כל עם הארץ, כל אחד כתב כל מה שלא יכלה ידו להשיג בפנקס. והמלך הפקיד פקידים על אוצרותיו, וצוה אותם שכל מי שיבוא אליהם בפנקס החתום בחותם האימאם, ישלים חפצו ורצונו. וכן הוה:

היה יהודי אחד, ישר ובעל תורה ומטופל בבנים הרבה. ואביו ואמו זקנים עד מאד, והיה דל ועני עד מאד, ודחוק במזונותיו. אמרה לו אשתו, עשה לך פנקס צרכך כאשר צוה האימאם, ולך אליו, אולי יחנן ה' למלאות חפצך ורצונך:

אמר לאשתו, דעי דאין הקומץ משביע את הארי, ואין הבור מתמלא בחוליתו. איך אני אביון תאב לכל דבר, למלבושים לכל בני הבית ומזונות וכלי בית לפסח, היתכן כי יתן הכל וישלים חפצו ורצונו בחמישים ששים ריאל, אי אפשר. אם יתן וירצה ה' יתברך בחמשה או עשרה ריאל, ודי. וחושש אני, אם אכתוב את הכל, שמא יכעוס עלי.

יצאו לאור

פסקי מהרי"ץ - הנוכה ופורים

הספר החשוב פסקי מהרי"ץ החלק השנים עשר במספר, יוצא לאור על ענייני חנוכה ופורים. ועליו סובב הולך ביאורים הערות וציונים, כולל שקלא וטריא בש"ס ובפוסקים ראשונים ואחרונים, בעניינים הנדונים בדברי מהרי"ץ והמסתעפים מהם, הנקרא בשם **בארות שלמה**. נתחבר ע"י הרה"ג שלמה רצאבי שליט"א בנו של מרן שליט"א.

קונטרס נהורא דיצחק

קונטרס "נהורא דיצחק" - כללי ההוראה כפי שיטת חכמי תימן ועל צבא תהילתם גאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל, מלוקטים מספרי מרן הגאון ר' יצחק רצאבי שליט"א.

נלקט ונערך ע"י הרב נהוראי סיני (סיאני) יצ"ו.

חדש! חדש!

כותבים בחלון החיפוש בעמדות "נדרים פלוס"

חיפוש

אור ההלכה

ונכנסים למערכת מכחנים נושאי פרטים

מכחנים חודשיים על ספרי שלחן ערוך המקוצר

מבחן שנתי על ספר אנדרתא דפסחא

לפרטים נוספים חייג: 052-7636382

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070. ניתן לתרום מכספי מעשר (אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי/הוראת קבע - קוד מוסד להקמת הרשאה 08540/הפקדה לחשבון בבנק המזרחי סניף 669 מס' חשבון 187111)

ביאור המילה צמעור שבנוסה מא כבר וכו' שאומרים על פרעה בליל הסדר

השבוע התקשר אלי מישוהו חבאני, ואמר לי, ראיתי שהרב שליט"א כתב בהגדה של פסח "פרי עץ חיים", שלא יודעים מה בדיוק פירוש המלה צמעור. לא ידוע בבירור. אבל תדע לך, שאצלינו החבאנים, קוראים לעטלף בשם צעמור. א"כ כנראה זהו צמעור, רק שהמלה הסתרסה והשתנתה:

אמרתי, אשריו ואשרי חלקו. חושבני כי אם זה כך, ואכן נתברר גם ממקורות אחרים, שאכן זהו השימוש שלהם, אזי העניין ברור. אעפ"י שבדרך כלל, לעטלף לא קוראים בערבית כך, אלא כפאש. גם רס"ג בתפסיר אומר כך. אבל הרי ישנם גם הרבה מינים של עטלפים, יכול להיות שזהו שם של מין מסויים:

בכל אופן כעת מובן, כי עשו את הראש של פרעה, כמו הראש של עטלף, שראשו קטן לעומת גופו. הכנפיים שלו גדולות, וראשו קטן. ולא עוד אלא שגם ראשו הפוך. ביום הוא ישן ונתלה כלפי מעלה:

בקיצור, רוצים לצחוק על פרעה, להלעיג עליו, כי מצד אחד יש לו פה גדול, אבל הראש שלו קטן וכו', זה משהו משונה ומוזר. רצו לעשות ממנו לעג וקלס, לגנות אותו. ולא עוד, אלא שזה חרוזים, רשע אלגמור, צמעור, תנור:

חושבני כי כנראה זהו הפירוש האמיתי. זהו אינו סתם פירוש מתוך השערה, אלא מתוך ידיעה:

(מתוך השיעור השבועי פרש' שמות טבת התשפ"ב בשל"ג)

בליל הסדר הילדים אומרים את נוסח "מא כבר", מא כבר הדה אלילה מן גמיע אליאלי. כרגו גדודנא ואבאינא, מן מצר בית אלעבודה. מא כאנו יפעלו. כאנו יכלטו אתבן פלבן, ואלבן פתבן. למן. לפרעה אלרשע אלגמור, אלדי ראסה סאע צמעור, ופמה סאע מנק אתנור (תרגום: מה דבר זאת הלילה (שונה) מכל הלילות. (התשובה), יצאו זקינינו ואבותינו ממצרים בית העבדים. מה היו עושים. היו מערבים התבן בלבנים, והלבנים בתבן. למי. לפרעה הרשע הגמור, אשר ראשו כמו מפלצת, ופיו כמו עין התנור):

דהיינו, הראש שלו הוא כמו צמעור, ופיו כמו מנק אתנור. כולם יודעים, מה זה מנק אתנור. מי שמכיר את הטבון התימני, שאופים עליו צלוף וכדו', יש לו בצד למטה, מקום שמשם מוציאים את האפר. זה נקרא, עין התנור, כפי שמוזכר במשנה במסכת כלים (פרק ח' משנה ז'). יש לו עין, פתח, שמשם מוציאים את האפר, וכן בשביל ללבות את האש, ע"י שיכנס משם אויר. א"כ אנחנו אומרים, שהפה שלו גדול, כמו המנק של התנור. כי הרחיב פיו ולשונו, לומר מי'ה' אשר אשמע בקולו:

אבל מה הפירוש, שראשו כמו סאע צמעור?

יש מאלה שתירגמו את נוסח "מא כבר" בספרים, שזאת מפלצת. שהראש שלו כמו מפלצת. ויש שאמרו, שזהו מגדל. אבל תירגמו זאת בהשערה, אף אחד לא יודע בדיוק, כי המלה צמעור כמעט ואינה בשימוש, לא יודעים מה פירוש המלה הזאת. יותר נכון, יש לה פירושים במילונים שלהם, שלא מתאימים לענייננו. לכן, תירגמו לפי העניין:

יודו לה' הסדו

למערכת העלון הגיע המכתב הבא:

עוד לפני שהודעתי על כך לפעולת צדיק:

והפלא ופלא, תוך כמה שעות - יום שישי בצהריים, אני מוציא את בני הקטן יותר בן השנתיים וחצי מהמעון, חוגר אותו בכסא שמאחוריי, ומתחיל לנסוע לכיוון בני הגדול יותר. בדרך בני הקטן מושיט לי משהו, אני לוקח ומסתכל - הריטאלין:

מסתבר כנראה שבני הקטן ביום ראשון לקח את הריטאלין והכניס לתיקיה שלו שהגיע לגן. באורח פלא כל השבוע אף אחד בגן לא שם לב לחומר המסוכן, ואף אחד גם לא הוציא אותו משם. הוא חזר באותה צורה שהגיע - ממש השגחה פרטית, הכל תוך פחות מיממה מהתרומה:

ביום שני בבוקר לא מצאנו את קופסאת הריטאלין של בנו הקטן (קופסא עם נעילת פתיחה רק למבוגרים), חיפשנו בכל מקום, התפללנו, ולא עזר כלום, כך עד יום חמישי. אשתי כבר התקשרה לרופאה והרופאה בתגובה נזפה בה ואמרה שחייבים למצוא כי זה סכנה גדולה ושכמובן לא יאשרו לנו שום דבר אחר עד שנמצא ויגמרו שלושים הימים שקיבלנו את הריטאלין עבורם:

ביום חמישי פתאום נזכרתי בסיפורים שאני קורא בעלון פעולת צדיק על הישועות שראו התורמים, והחלטתי שאני תורם 200 ש"ח לפעולת צדיק, בגדר ההשתדלות ביחד עם התפילה (ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה). באותו היום כבר העברתי את הכסף